

Lovforslaget fattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: I Motiverne til dette Lovforslag bemærkes, at Afdelingen til at faa Testamentssekretorer uden Domsmyndighed beskaffede, benyttes i stadig stigende Omfang. Det kan jo ikke undre, at det forholder sig saaledes, da Skifteloven af 30te November 1874 i § 6 indeholder den Bestemmelse, at en Arvelader, selv om han har Bysarvinger, kan bestemme, at Boet efter ham kan behandles enten af den ordinære Skifteret eller af Eksekutorer uden Domsmyndighed. Deri ligger altsaa, at der er givet Arveladeren en Ret til at inddrage myndige Arvinger Retten til selv at skaffe og valte med Efterladenskaberne og med Deelingen af Boet. Den ordinære Maade, hvorpaa en saadan Unddragelsesret gøres gældende, er jo ved at lade Boet behandle af Skifteretten, men ved Siden deraf har altsaa enhver Arvelader Ret til at lade Boet efter ham behandle af Testamentssekretorer. Det kan ikke være andet, end at den Anvisning, som Loven saaledes har givet paa at benytte Testamentssekretorer, er bleven benyttet, og at den benyttes i stadig Omfang forekommer mig heller ikke at være underligt. Det, som Administrationen har at gøre, er altsaa at tage Arveladerens ved Loven hjemlede Vilje til Følge og at beskikke Testamentssekretorer, naar Arveladeren har bestemt det. Men Administrationens Ret og Magt og Myndighed gaar dog ud paa at afgøre, hvorvidt den vil give den bestemte, i Testamentet som Eksekutor indsatte Mand Bemyndigelse, og i saa Henseende gælder den Bestemmelse, at Administrationen, altsaa Ministeriet, vil meddele Beskikkelse, naar der intet er paa vedkommende Eksekutors Forhold at sige, navnlig i Henseende til hans Paalidelighed og Bedrøftighed. Men naar saa Eksekutor er udnævnt og har taget Boet under Behandling, har det offentlige efter den nugældende Ret ikke synderligt meget mere med ham at gøre, saa længe Boet staar under Behandling; den eneste Kontrol, som føres under Behandlingen, bestaar i, at der to Gange om Aaret skal indsendes en Kasseekstrakt til Amtmanden; her i Kjøbenhavn sker Tilsynet paa den Maade, at Kassebogen og Bevis for, at de forhaandenværende Midler ere indsatte i en Bank eller Sparekasse, een Gang om Aaret indsendes til Overrettens Justitskontor. Men det vil let ses, at det er en meget lidet effektiv Kontrol, som paa denne Maade føres; det er en svag Kontrol med, at Midlerne i hvert Tilfælde ere til Stede paa det givne Tidspunkt, men intet videre derud over og intet

især med Hensyn til Maaden, hvorpaa Behandlingen sker. Retten til at føre dette Tilsyn er hjemlet i Forordningen om Kancelliets Regnskabsvæsen af 1840; det er ganske vist ikke meget effektivt og ikke af meget stor Betydning. Ud over dette har Administrationen i den gældende Ret egentlig kun den Myndighed at kunne afsætte en Eksekutor, naar han utilbørlig forholder Skiftet; men der kan jo findes mange andre Anker mod en Eksekutor end den, at han utilbørlig forholder Skiftet. Det kan jo meget godt være, at Eksekutor tilfældigvis sine Pligter paa anden forskellig Maade, og det kan vistnok ikke nægtes, at der er god Anledning til at overveje, om der ikke bør indføres mere betryggende Regler end dem, man nu har med Hensyn til det offentlige Tilsynsret med Eksekutorers Udøvelse af deres Hver. Jeg kan for mit Vedkommende ikke sige andet, end at jeg er meget veltilfreds med, at den højtærede Justitsminister har fremjat et Lovforslag om denne Sag, thi den trænger virkelig til, at man vedtager Bestemmelser, som kunne være til Gavn i dette Forhold. Men jeg er ikke lige saa sikker paa, at de Regler eller flere af de Regler, som her ere opstillede, egentlig ere hensigtsmæssige og gavnlige. Thi ved Siden af, at det gælder om at værne alle de vedkommende i Boet interesserede mod Misbrug fra Eksekutors Side, gælder det dog ogsaa om at værne Eksekutor mod Misbrug fra den anden Side. Naar en Mand er udnævnt til Eksekutor i Henhold til en Viljesbestemmelse fra en Arvelader, kan man dog i de allerfleste Tilfælde gaa ud fra, at det er vedkommende Arveladers Tillidsmand, som er udnævnt. Den højtærede Justitsminister nævnedes ved Forelæggelsen af Lovforslaget dette, at der nu var mange Tilfælde, hvor dette ikke kunde antages at være Tilfældet, hvor man altsaa ganske tilfældig valgte den til Eksekutor, som affattede Testamentet, at Sagførere, Forretningsmænd i det hele taget, benyttede Lejligheden, naar de bleve konsulerede angaaende Oprettelse af Testamentet, til at sørge for, at de bleve indsatte som Testamentssekretorer. Jeg har ikke nogen Erfaring om, at dette er Tilfældet, men tvivler ikke om, at det forholder sig saaledes; jeg finder ikke, at det er en heldig Maade at erhverve sig Forretninger paa, og der er en stor Klasse af Sagførere, hvem det aldrig kunde falde ind at gøre noget som helst Skridt i denne Retning. Men naar jeg altsaa gaar ud fra det almindelige Tilfælde, saa er det saaledes, at vedkommende Arvelader indsetter til Eksekutor en Mand, til hvem han har Tillid, som han i en lang Arrække har kendt, og om hvem han tror,